

[Fisker.]

„Jyllandsposten“ for den 16. Oktober en Indsender, som under Overskriften „Hr. Pinstrup faar Øjnene op“ udtrykker sin Glæde over den Gevinst for Godsejerpolitikken, som han vejrer i det ærede Medlems Udtalelser.

Derimod har jeg ikke hørt eller set, at man fra Venstres Side har givet Udtryk for nogen særlig Begejstring. Det forekommer mig, at man endogsaa fra den Side kan siges at have været paafaldende tavs. Det vilde dog vist interessere ikke alene dette Tings Medlemmer, men Befolkningen som Helhed at vide, om det ærede Medlem Hr. Pinstrups Flugt fra gamle Venstrestandpunkter er et isoleret Fænomen, og om Partiet fremdeles vedkender sig Jordlovgivningen af 1919 og Grundskyldlovgivningen af 1922 og 1926. Eller skulde Forholdet være dette, at det ærede Medlems Udtalelser i Virkeligheden i det store og hele dækker Partiet Venstres?

Det forekommer mig, at denne Sag er af saa stor Interesse, at man maa kunne forvente, at man fra Venstres Side vil give Svar i saa Henseende; ikke mindst, maa jeg tilstaa, vilde en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Pinholt interessere mig i høj Grad.

Men i øvrigt hviler det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelser og Paastande paa et uholdbart sagligt Grundlag. Det ærede Medlem vender sig med al den Styrke, hvorover han raader, mod Statsmagten som en Ødelægger af Bondens Frihed og Selvstændighed, saafremt man gaar ind i en Skattepolitik, som tilsigter at flytte Dele af Skattebyrderne fra Arbejdet, fra Forbrug og Omsætning over paa faste Ejendomme og paa Jordværdien. Det ærede Medlem har ikke Øje for, at den tilbageværende Del af Bondens økonomiske Selvstændighed trues fra helt andre Kanter; han synes ikke at vide eller at ville vide, hvorledes Bondens økonomiske Frihed Aar efter Aar undergraves des mere af den Kapitalmagt, der allerede har gjort sig til Herre over store Dele af den danske Jord.

Mod denne det arbejdende Landbrugs egentlige Fjende burde det ærede Medlem mobilisere sine Tropper, og i den Kamp vil han kunne forvente Støtte fra den nuværende Regering og fra de Partier, som bærer denne Regering oppe.

Pantsætningen af danske Landbrugsjendomme foregaar i et, man kan næsten sige, voldsomt Tempo. I 1909 udgjorde den samlede Vurderingssum for Land-

brugsejendomme i alt 3 309,8 Mill. Kr. Heri var indbefattet Værdi af Besætning og Inventar, og Pantegælden beløb sig til 1 417 Mill. Kr. eller 42 pCt. af den samlede Værdi. Behæftelsen var pr. Td. Hartkorn 3 900 Kr. Men den sidst foretagne Opgørelse, i 1926, udviste, at medens Vurderingssummen er vokset til 6 100 Mill. Kr., er Prioriteringen forøget til 3 032 Mill. Kr. og udgør nu Halvdelen af den samlede Værdi af al Landbrugsjord med Bygninger, Besætning og Inventar. Fordelt pr. Td. Hartkorn er Pantegælden nu 7 800 Kr. Stærkest er Pantsætningen foregaaet med de smaa Brug, idet Prioriteringen her er steget til ca. 57 pCt. af Værdien, medens den for Gaardmandsbrugs Vedkommende udgør ca. 50 pCt.

Det er denne Udvikling, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup altsaa ønsker opretholdt og fortsat, for ham er Begrebet Prioritetsbestyrer ikke noget afskrækkende, snarere maaske noget tiltalende, eftersom han i sin Tale forleden Sp. 454 siger følgende:

„Hvis Staten havde siddet inde med Jorden, vilde det være gaaet langt værre, thi naar Jorden ikke er Brugerens, kan han ikke give den i Pant sammen med det andet, han giver i Pant, og saa kan han kun laane saare lidt. De unge, der kommer ud paa den Slags Jord, vil af samme Grund faa langt vanskeligere ved at komme i Gang end nu.“

Det ærede Medlem ønsker ikke Adgangen til forøget Pantsætning standset; det kommer an paa, at der kan laanes det mest mulige, for at den nye Bruger kan bevare sin Selvstændighed og fremdeles være og føle sig som en fri Mand.

Det er dette Paradoks, det ærede Medlem opstiller og vil have Folk til at tro paa. Men saaledes som Udviklingen hidtil har forløbet og stadig fortsættes, vil det Tidspunkt nærme sig, da man har naaet den Prioritetsbelastning, som det overhovedet er muligt at tilvejebringe.

Det er i høj Grad beklageligt, at det ærede Medlem ikke med de nøgne Kendsgerninger for Øje kan se, at den næste Generation vil, hvis vi ikke lægger en anden Kurs, staa akkurat dør, hvor det ærede Medlem nødigt vil staa, nemlig dør, hvor alle Prioritetsmuligheder er udtømt, og hvor den økonomiske Frihed og Selvstændighed, hvorom han vil værne, hører Historien og Eventyret til.

Men det ærede Medlem vil altsaa bevare det, som han kalder „det frie Livs-